

S.MILL: CONCEPTES I VOCABULARI

Utilitarisme dels actes: és la teoria ètica de J. Bentham segons la qual podem parlar d'un comportament moral quan, aquest beneficia als altres, quan és útils pels altres. El que compta a l'hora de jutjar una acció és el resultat d'aquesta: una acció serà correcte quan, efectivament, aquesta hagi estat profitosa pels altres.

Utilitarisme de la regla: és la doctrina que desenvolupa J.S. Mill modificant algunes de les consideracions de l'utilitarisme dels actes de Bentham. El principi de l'utilitarisme busca la més gran felicitat per al màxim nombre d'individus però no ho podem fer mitjançant l'anàlisi dels resultats d'accions concretes; S.Mill diu que s'ha d'enfocar l'ètica des de les conseqüències globals d'una regla que ha de valer a nivell global. La norma ha de tenir un valor universal, ha de contemplar la dignitat humana i, com a mínim, tenir en compte que cap situació que ens afavoreixi pot ser bona si malmet a un altre.

Plaer: benestar lligat a la felicitat. S. Mill parla de les diferències qualitatives dels plaers, a diferència de Bentham (que valora el número, la quantitat de plaer) per S. Mill no tots els plaers són equiparables i l'ètica ha de contemplar aquells que no provenen d'accions purament egoistes i contribueixin a millorar el benestar de la societat.

Felicitat: és la pauta a partir de la qual es guia l'utilitarisme quan parla d'accions morals. Es determina si una acció és bona o és dolenta quan produeix felicitat a un major nombre d'individus. Per S. Mill, la felicitat està vinculada al fet de gaudir de forma solidària (no podem ser feliços si els que ens rodegen no ho són) i és diferent al concepte de satisfacció (plaer personal, no moral).

Liberalisme: és la teoria que defensa la mínim participació de l'Estat en l'economia i la mínima interferència en la vida privada de les persones. És la teoria de l'Estat mínim (en contraposició al socialisme: l'Estat màxim) i se sol considerar que el liberalisme és el marc polític de les ètiques utilitaristes per la reivindicació de la idea de que l'individu ha de mantenir el control i la iniciativa sobre la pròpia vida.

Principi de llibertat negativa: la llibertat no es defineix com a capacitat de realitzar la pròpia voluntat (llibertat positiva) sinó que s'entén com l'absència d'interferències en un àmbit en que les persones podem fer el que vulguem. La llibertat negativa traça un cercle privat en el que ningú (ni tan sols l'Estat) té dret a controlar la voluntat o accions individuals.

Virtut: qualitat moral d'excel·lència humana lligada, segons S.Mill a la necessitat de sentires admirat i estimat (buscant l'excel·lència) i al desig d'estar amb els altres (que respon a la naturalesa social dels individus).

Principi de dany: : norma ètica segons la qual els individus són lliures d'actuar com els sembli convenient sempre i quan les accions no vagin en detriment dels altres, no és lícit perjudicar a ningú en favor de la pròpia felicitat.